

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5

Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnin za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din. Amerika letno 1 dolar. — Račun politne urednice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Razpis volitev v senat

Volite bodo po vsej državi v nedeljo 3. januarja — Senat bo sklican na izredno zasedanje v ponedeljek 11. januarja

Nj. Vel. kralj je te dni podpisal ukaz o volitvah senatorjev za šestletno skupščinsko dobo. Volitve se bodo vršile v vsej kraljevini v nedeljo

3. januarja prihodnjega leta po predpisih zakona o volitvah senatorjev. Senat bo sklican na izredno zasedanje za 11. januarja.

Pomen letošnjega državnega praznika

Letošnji 1. december je pomenil več kakor običajno vsakoletno praznovanje našega uedinenja. Prva leta naše mlade Jugoslavije smo praznovali ta pomembni narodni in državni praznik v zanosu in veselju, a pozneje so nam žalostni notranjepolitični dogodki, hudi medsebojni spori in krvava razračunavanja vrgli temne sence na te proslave. Letos je pa spet prišel čas, da smo lahko proslavili 1. december jasnejših lic, vedrejšega pogleda in bolj samozavestno kakor zadnja leta.

Res je, naše gospodarske prilike danes niso razveseljive. Svetovna kriza je zagrabila tudi nas hudo za vrat in naše gospodarstvo bije hud boj za svoj obstanek. Morda še nikdar nismo v življenju naše mlade Jugoslavije preživljali tako hu-

dih gospodarskih pretresljajev in vendar je kljub vsem tem bridkostim pokazal narod svojo trdno voljo, da se izkoplje iz vseh teh neprilik z lastno močjo. Pokazal je, da še zaupa v svoje sile, da zaupa samemu sebi, svoji državi in boljši svoji bodočnosti.

8. november je zasijal kakor svetel solnčni žarek skozi temo gospodarskih težav in nam vsem vlil novega poguma za nadaljnje delo. Narod je glasno pred vsem svetom izpovedal svojo trdno voljo, da hoče s složnim in mirnim delom v neomajanem stremljenju po premaganju današnjih gospodarskih in družabnih težav podpreti plemenita stremljenja svojega velikega vladarja pri ureditvi države in njenega gospodarstva.

Pred otvoritvijo narodne skupščine

Prihodnji teden se bo po skoro triletnem prestanku spet sešla narodna skupščina, da v najhujši gospodarski krizi poišče potov in načinov, kako priveriti našo lepo in bogato Jugoslavijo spet do blagostanja.

Če je voz zlezal do osi v blato, je treba krepkih in delavnih rok, da ga izvlečejo. Najboljše može smo poslali v Beograd, ljudi, ki poznajo potrebe države. Nova skupščina bo postavila svoje delo na izboljšanje vsega gospodarstva, predvsem pa kmetijskega, kajti če bo kmet zopet na trdnih gospodarskih nogah, bo spet blagostanje v državi. Položaj kmetijskega prebivalstva je slab. Premoženske razmere so na kmetih take, da kmet celo obresti svojih dolgov ne more v redu plačevati. Kmetijski pridelki so razvrednoteni, dočim je industrijsko blago kljub nizkim mezdam in pocenitvi sirovin še vedno predrag. Gledati bo treba na to, da se cene kmetijskih

in industrijskih proizvodov uravnovestijo v pravičnem razmerju. Pri sklepanju trgovinskih pogodb bo treba paziti zlasti na to da se uvoz nepotrebnih luksuznih predmetov omeji do skrajnosti, in da se omogoči uvoz kmetijskih pridelkov, katerih imamo doma v izobilici.

One, ki so odnesli v najhujši gospodarski stiski denar iz države, je treba z dovolj učinkovitimi sredstvi pripraviti do tega, da ga zopet vrnejo. Zadevni ukrepi naj bodo odločni in strogi! Obresti za vknjižena bremena naših kmetijskih in maloobrtinskih obratov je treba primerno znižati.

V našo narodno skupščino imamo največje zupanje in vemo, da bo storila vse, kar je v teh hudih časih potrebno in možno, v svesti si, da je treba v korist splošnega narodnega gospodarstva okrepiti predvsem temelj naše lepe Jugoslavije, našega kmeta.

Dolžnosti in pravice vajencev po novem obrtnem zakonu

Novi obrtni zakon nam bo prinesel mnogo novih predpisov, ki ustrezajo socialnemu napredku naše dobe. Mnogo starinskega in krivičnega bo ukinitel zakon in uvedel mnogo koristnega.

Nad vse važno vprašanje vajencev je rešil zakon takole: Za učence se sprejemajo samo take osebe brez razlike spola, ki so stare 14 let in so dovršile osnovno šolo ali si pridobile drugače pismenost in ki so telesno sposobne za dotično obrt. Telesno sposobnost dokažejo pri sklepanju dogovora s službodajalcem na podlagi zdravniškega spričevala, ki ga izda pristojni šolski zdravnik po pregledu brezplačno in brez kake

pristojbine. Glede na izbiro poklica morajo dajati svoje mnenje in strokovne nasvete državni zavodi za pospeševanje industrije in obrti v posrednih banovinah.

Vajence morejo imeti le oni obrtniki, ki so izpolnili vse pogoje za izvrševanje obrti, ne morejo jih pa imeti: 1.) oni, ki so obsojeni zaradi zločinstva ali prestopka, storjenega iz koristoljubja ali proti javni pravosti; 2.) oni, ki so bili obsojeni zaradi zločinstva ali prestopka za kazniva dejanja, naperjena proti življenju svojega pomožnega osebja, in sicer po prvi obsolbi za dve leti; če to kaznivo dejanje ponove, pa za vedno; 3.) oni, ki jim je upravno oblastvo vzelo

pravico, da imajo vajence, za dobo, označeno v odloku. Posebna naredba bo določila, koliko vajencev sme imeti obrtnik glede na število pomočnikov.

Pravica do vajencev se more vzeti tistim obrtnikom, 1.) ki storijo hude kršitve dolžnosti napram svojim vajencem v нравstvenem oziru, grdo ravnaajo z njimi ali če zanemarjajo svoje dolžnosti glede vajenčeve hrane, obleke ali stanovanja; 2.) tistim, ki ne pustijo ali si ne prizadevajo, da bi vajenci redno posečali obrtne nadaljevalne šole ali jih celo zaradi tega kaznujejo; 3.) onim, katerim se dokaže pri pomočniškem izpitu vajencev, da jih niso dovolj izučili; 4.) onim, ki so bili obsojeni zaradi kazenskih dejanj (iz koristoljubja in npravosti) in imajo po preteku dveh let spet vajence; 5.) tistim, ki nimajo po predpisih urejene delavnice; 6.) tistim, ki niso sklenili z vajenci predpisanega dogovora.

Vajenski dogovor se mora skleniti najkasneje po osmih dneh po sprejemu vajenca. Dogovor se sklepa pri obrtni zadrugi, kjer pa te ni, pri pristojni občini. Občina je pristojna tudi pri takih obrtih, ki imajo le banovinsko zadrugo ali pa kadar ima zadruga svoj sedež izven pristojnega sreskega načelstva.

Dogovor sklene službodajalec in vajenčev zakoniti zastopnik, odnosno vajenec sam, če je polnoleten. Obe stranki lahko zastopajo tudi poloblašenci. Če je službodajalec vajenčev roditelj ali skrbnik, nadomešča dogovor pismena izjava roditelja ali skrbnika pri zadrugi, odnosno občini. V tej izjavi prevzame roditelj, odnosno skrbnik, vse obveznosti, ki presegajo zakonsko roditeljsko dolžnost. Isto velja tudi za posinovljence. Obrtnik, ki se ne drži teh predpisov, se kaznuje z globo do 1500 Din.

V dogovoru se sme odrediti tudi poizkusna doba, ki pa nikoli ne sme trajati nad en mesec.

Učna doba ne sme biti krajša od dveh in ne daljša od štirih let. Če se je vajenec učil iste obrti nekaj časa pri drugem mojstru, se sklene dogovor z novim mojstrom le za ostalo dobo učenja, in to samo tedaj, če je prekinil vajenec učno dobo brez svoje krivde.

Vajencu pritiče po dovršenem enem letu učnja odškodnina za delo. O višini te plače bo še izšla naredba. Za uk mora pustiti službodajalec vajencu vedno dovolj časa in ga ne sme uporabljati za dela, ki niso v zvezi z njegovo obrtjo (poljska dela, čuvanje otrok). Službodajalec se mora brigati za zdravje, obnašanje in strokovno napredovanje vajenca in o tem vsaj polletno obveščati roditelje. Vajencu ne sme nalagati del, ki jih ta telesno ne zmore. Če vajenec oboli, mora mojster to takoj javiti staršem. Če ima službodajalec vajenca tudi v oskrbi, mu mora dajati zdravo stanovanje in dovolj hrane. Stanovanje mora biti pozimje kurjeno.

Ako službodajalec umrje, je dolžan naslednik zadržati predvsem vse njegove vajence in skleniti nov dogovor, če to želi učenec, odnosno želo starši.

Iz važnih razlogov more službodajalec razdreti dogovor brez odpovedi, in sicer: 1.) če postane vajenec telesno ali duševno nezmožen za učenje ali delo; 2.) če je nadaljnje učenje v kvar vajenčevemu zdravju ali če vajenec po lastni krivdi zbolj za nalezljivo boleznijo in se bolezni

Med molžo v hlevu naj se opusti tudi vsako kidanje in ravnanje z gnojem.

Kakor moramo gledati na čist zrak, tako moramo skrbeti tudi za čisto molžo. Pri nas je navada, da vimena pred molžo umivamo. Tako umita vimena moramo skrbno in do suhega obrišati, preden se lotimo molže, sicer je vse delo nesnažno. Samo ob sebi je umevno, da mora biti molžač tudi čistih, torej dobro umitih rok. Prve kaplje mleka naj se iztisnejo na tla, ker so navadno smetne.

Ker je skoraj neizogibno, da se mleko med molžo nekoliko našmeti, je potrebno, da namolženo mleko takoj precedimo. Cedila z vatnimi vložki so najbolj uporabna, ker odstranjujejo po možnosti vso primešano nesnago. Tudi je mleko po molži takoj ohladiti.

Na ta način bomo že v hlevu najbolj skrbeli za potrebno higijeno pri mleku.

UVAJANJE TUJE PLEMENSKE ŽIVINE.

Dvojna je pot, po kateri lahko izboljšujemo našo živino. Ena pot vodi do cilja na ta način, da ostanemo pri domači živini in da jo požlahtnujemo samo iz sebe, torej s pomočjo domače krvi, druga pot pa vodi do cilja s tem, da si pomagamo s cepljenjem tuje krvi, torej s križanjem domače živine s prikladno tujo pasmo. Katera pot je boljša, o tem so danes celo posamezni strokovnjaki različnega mnenja.

Požlahtnjevanje živine s pomočjo domače krvi je sicer najbolj prirodna pot in najcenejša, ali ta pot je dolgotrajna in težko je priti do cilja, če je domača živina preveč mešana krvi, po drugi strani pa premalo užitkanosna in zato premalo hasnovita. Težko je dvigniti mlečnost, če je živina po svoji naravi premalo mlečna, in težko je ustvariti boljše životne oblike, večjo rastnost in zgodnejši razvoj, če vsega tega manjka. Ta pot je zelo zamudna in treba je dolgih desetletij zavednega in smotrenega dela in zelo interesiranih živinorejcev, da se kaj uspešnega doseže. Ta način požlahtnjevanja se priporoča zaradi tega le v krajih, kjer je živina kolikor toliko že zenačena in tudi sicer povoljnih lastnosti za užitek, kakor n. pr. v Bohinju, pa tudi po drugih krajih Gorenjske, kjer so živinorejci s svojo rdečecikasto živino zadovoljni.

Kaj drugega je pa v krajih, kjer je živina preveč mešana krvi in kjer jo je treba še v enem in drugem pogledu izboljšati. V takih razmerah je pa treba seči po kakem pripravnem tujem ple-

menu, da se domača kri precepi in da se domači živini podeljijo zaželene lastnosti. Vprašanje je le, katera pasma je za tako požlahtnjevanje najbolj pripravna.

Ta način pospeševanja je seveda dražji ali zato bolj zanesljiv in hitrejši. Zato ga po naprednih deželah, kjer se kaže potreba požlahtnjevanja s pomočjo tuje pasme, povsod uvajajo. Oprijemajo se ga najboljši praktični živinorejci, ker jim nudi največ uspeha. Cele pokrajine so na ta način že izboljšale svojo živinorejo, ne samo govedorejo, ampak tudi konjerejo, prašičereje itd.

Na Dolenjskem je živina tako pomešana in tako različna za užitek, da ni drugega izhoda kakor ta, da si pomagamo s pripravno tujo pasmo, ki je imamo danes že toliko v deželi, da jo lahko za pleme že doma kupujemo in širimo. To je montafonska pasma. Res da ni v vseh ozirih najboljša, ali za naše prilike nam izmed tujih pasem še najbolj ustreza in ugaja. Dokaz temu bodi to, da se je naši napredni živinorejci čimdalje bolj poprijemajo in da so se te reje poprijeli tudi že najbolj zavedni gospodarji. Praksa kaže, da smo z montafonsko živino pogodili na Dolenjskem pravo pot, zlasti koder je mlekarstvo večjega pomena.

Danes je ta pasma povsod cenjena, kjer redijo enobarvno živino mešane krvi.

SKRBIMO ZA ČIST ZRAK V HLEVU!

Med važne zahteve zdravih hlevov spada tudi čist zrak. Živali ga potrebujejo za dihanje, ki je najvažnejše opravilo živalskega telesa in življenja. Čist zrak je v hlevu prav tako potreben

kakor zunaj na paši. Na paši se ga živina najbolj naužije, zato je pri pašni reji, kjer se vrhu tega prosto giblje, najbolj zdrava in utrjena.

Med hlevskim zrakom in zrakom na paši je velika razlika. V hlevu se zrak hitro kvari, če ne skrbimo za zadostno zračenje. Izprijen zrak pa ni zdrav. V hlevu se zrak kvari najbolj z dihanjem in razkrajanjem gnoja pod živino. Pri dihanju se izločuje iz pljuč ogljikova kislina (ogljikov dvokis), ki je škodljiva, pri razkrajanju živalskih odpadkov nastaja pa amonijak, ki je tudi škodljiv. Po slabo zračenih hlevih se nabere posebno v zimskem času in če pustimo gnoj dalje časa pod živino, toliko teh škodljivih plinov, da nam sapo zapirajo, če stopimo v hlev. V takih hlevih nam krma manj zaleže, krave nam slabše molžejo in živali sploh slabše uspevajo, ne glede na to, da so tudi bolehavosti bolj podvržene.

V slabo zračenih hlevih se vse preveč primešavajo zraku tudi razne druge smeti in prah, ki prihaja od klaje in stelje, od kožnega blapenja in potenja itd. Najbolj nezdravi so nizki, soparni in temni hlevi, če jih premalo zračimo. To se pa rado godi po naših krajih. Slab, izprijen zrak je v hlevu bolj škodljiv kakor nizka toplota. Ta škoda se pozna na vsem, na živalih in ljudeh, če morajo v takih hlevih prebivati, pozna se pa tudi na mleku, pri molži in pri vsem ravnanju s takim mlekom, ki ga dobivamo v premalo snažnih hlevih. S slabim zrakom se primešavajo mleku razne glivice in druge smeti, ki kvarijo mleko in ga delajo manj uporabnega za jed in za druge izdelke.

Čistoča pri molži in mleku je torej prvi pogoj za pridobivanje zdravega mleka. Za čistočo pa skrbimo v prvi vrsti s čistim hlevskim zrakom.

bo odpečatil. Tisti, ki je slišal te besede, je potem kopal in kopal, a ni mogel priti do denarja. 'Ta boljši' ga je sprejel v varstvo...

Zenske so se komaj upale dihati, tako jih je bilo groza. Polde pa je nadaljeval: «Ali pa tedaj, ko so v Podstrani kopali zaklad in izkopali le sodček peska. Pustili so ga na vrhu in zasuli jamo. Drugi dan pa ni bilo ne peska ne soda...»

«Zakaj se pa Bučarju posreči!» je opomnil Dragar.

«Čudak ima menda kaj posebnega...» si je Polde izmišljal.

«Kaj neki?» so ugibali vaščani.

«Čarodejno svečo, vrh od zvona, blagoslovljeno palico in pa črne bukve», je stric važno našteval.

«Eh, kaj bukve!» je ovrgel Polde. «Vragu se mora zapisati, potem se lahko prijateljski pomenita. Za plačilo mu vrag donša srečo.»

«Naposled pa pride po dušo...» je vzdihnila Škarlela.

Zenske so se prekrizale. Plaho so gledale proti gozdu, kjer samotari dom vaškega skopuha. Tam na robu pa čaka 'ta boljši', ki preži na njegovo dušo.

Na vasi se je medtem že popolnoma zmrznilo. Nizko pod nebom so se podili težki oblaki. Bliski so bili vedno bolj ognjeni. Grom iz daljave se je močneje oglašal.

Skrbni Dragar je postal nemiren. «Nocoj bo hudo», je opozoril sina. «Po soparnem dnevu rado treska.»

Vinko ga je pomiril: «Shladilo se je. Nič ne bo hudega, oče.»

«Ako bo začelo pokati, poglej okrog hiše. Človek mora biti pripravljen, kadar mu preti nevarnost.»

To je izrekel in odšel v hišo. Prižgal je luč in pripravil blagoslovljeno vodo in leskove šibe, blagoslovljene na evetno nedeljo. Te je imel navado sežigati ob hudi uri in kropiti okrog hiše.

Odhajali so tudi drugi vaščani. Ostala sta le Vinko in stric, ki je sukal v ustih vivček in motril oblake.

«Dežja ne bo mnogo», je sklepal po kratkem opazovanju. «Bliska se za planino...»

«Morda le nekaj kapljic», je dostavil Vinko. Voščil je starcu lahko noč in odšel žvižgaje proti kozolecu.

Spati se mu ni ljubilo. Nocoj so mu misli uhajale na Celino, kakor se je imenovala najbližja vasica. Samo četrť ure je znašala razdalja po bližnjici, dočim je bila cesta nekaj daljša. Nič več kakor tri hiše so se skrivale tamkaj med gostimi drevesi. V duhu se je ustavil ob prvi, pri Lesjaku.

«Minka!» Prav po tihem je izgovoril Vinko ime svoje neveste, kakor bi stal pod njenim oknom. Že pet pomladi ga vodi tjakaj stezica med cvetjem in zelenjem. Srce mu je polno čiste ljubezni in neomajne zvestobe. Misel na svojo izvoljenko mu je v tujini krajšala dolge ure. K njej so uhajale vse njegove želje, vse njegovo hrepenenje.

Najbolj se je veselil ob povratku svidenja s svojo zaročenko. Vselej mu je prihitela naproti z razprostirama rokama. V njenih zvezdnih očeh je sijala solza veselja.

Letos pa s strahom opazuje, da Minka ni več taka, kakršna je bila druga leta. Naproti mu je prišla le do praga, kjer je počasi iztegnila svojo roko. Manj je bila prijazna in zgovorna; poznalo se ji je, da je hladna in okorna.

«Ali je kaj zagrešil?» Preštel je vse svoje korake, pa se ni ničesar domislil. Morda je doživela kako neprijetnost. Poznal je njenega očeta, ki je bil vse prej kakor prijazen. Edino hčer je hotel obdržati doma, zato ni maral slišati o možitvi. Morda ji je celo prepovedal, naj se z nikomer ne ukvarja.

Vinko je hotel izvedeti, odkod ta njena izprememba. Nekaj ga je z vso silo gnalo na Celino. Pogledal je kvišku v oblake, ki so se trgali in drobili. Tudi bliskanje je ponehalo; odmevi daljnega groma so bili redki in zamolkli.

Zamišljen jo je ubral na Celino. Tiho, z rokama v žepu je stopal po stezi med njivami, koder je nekdanj veselo požvižgaval. Noč je bila temna, le semintja se je zabliskalo.

Dospel je do Lesjaka. Lično pobeljena hiša je stala ob poti med sadnim drevjem. Zadaž za oglom je bilo okno, kjer je tolikokrat potkal.

Pripravil je kopico vprašanj in stopal po prstih proti oknu. Nekje ob ograji so ležale grablje, ob katerih se je spotaknil.

vsebino svojega želodca, zavestno in z voljo preobrne ta organ narobe, da izvrže preostanke. Drugače rečeno: medtem ko je mišičje našega želodca nehotno, je želodčno mišičje pri morski zvezdi hotno.

Bolj ko se bitja razvijajo in izpopolnjujejo, bolj se njih volja postopno umika nezavednemu v opravilih, ki so ji prvotno pripadala. Zato nam brezdvomno ni treba več misliti na prebavo. Naše živčevje opravlja ta posel, medtem ko mi delamo ali spimo. Vežbajmo svojo voljo, naučimo jo, naj se zopet potopi v naše ude in vnovič bo osvojila področje, ki ga je prepustila živčevju. Trebušno mišičevje je precej občutljivo za učinkovanje volje. Ako sedež za mizo brez veselja, boš slabo prebavljal, saj nobena reč ne izziva trebušnega krčenja niti izločanja.

Kdor trdovratno uživa rezance, kakor jih slijo na primer bolnikom, često obsodi svoj želodec na brezdelje. Hrano je treba večkrat menjati in ne neprestano uživati ene in iste jedi. Kdor razmišlja pri jedi o svojih opravkih ali pa za mizo čita, odvaja proti možganom moči, ki bi bile bolj potrebne v prebavni duplini. Odtod naporna prebava. Misli na jelo, kadar si pri skledi, pa boš bolj prebavljal!

DOPISI

BUNČANI NA MURSKEM POLJU. Življenje v naši sicer mirni vasi je bilo precej živahno pred volitvami. Na dan volitev smo se Bunčanci že na vse zgodaj odpravili na volišče. Pot je bila slaba, ker je ves čas močno deževalo. Ljudje so nas radovedno ogledovali in povpraševali: «Kam pa kam?» Mi pa smo odgovarjali: «Na volišče!» Vsi smo dobro umeli klic domovine za složno delo, za gospodarsko utrditev in za okrepitev države proti pogubnemu strankarstvu. Volit sta šli iz naše občine dve tretjini upravičencev. Gospodje, ki ste nas hoteli odvrniti od volitev, zdaj vidite, da ste pogoreli, zato nas pustite odslej lepo v miru! Našega narodnega poslanca g. Jakobca Zemljica prosimo, naj se zavzema za nas. Ker pozna naše razmere, bo gotovo deloval za koristi kmetov. V teh kritičnih časih res moramo malo potožiti. Komaj zmagujemo davščine, kaj šele vse druge vsakdanje potrebe. Tudi pri nas je bila letos v dobi rasti močna suša. Ljudje so pridelali malo, nekateri skoro ničesar. Pšenici je

zelo škodovala zgodnja suša. Krompirja tudi ni veliko. Ajda pa je bila lepa, a jo je pobrala suša. Živino moramo sploh pobijati, ker je ne moremo prodati in ne rediti brez krme. Odločilne činiteleje prosimo, naj se nas usmilijo in nam pomagajo. — Prišel je spet adventni čas, ki zapira vrh v zakorsko srečo. Predpust pa bo imel tudi pri nas več kandidatov za sladki zakonski jarem.

CELJE. (Smrtna kosa.) Umrla je v Celju v 74. letu starosti ga. Leopoldina Rakuscheva, rojena Gsundova, vdova po bivšem županu in veletrgovcu g. Juliju Rakuschu in mati veletrgovcev gg. Daniela in Viljema Rakuscha v Celju. Pokojnici bodi ohranjen blag spomin!

GORAČI PRI ČABRU. Prosimo za skromen kotichek v vašem listu, katerega dobivamo vedno vsak petek in ki nam prinaša zanimive novice. Hudo je naše življenje. Mi Goračani smo vsi delavci, ki smo pretekla leta v tem času že delali v Slavoniji in smo imeli mnogi v tem času zasluženih že 1000 Din. Letos se pa še nič ne sliši, da bi se obetalo kakšno delo. Vsi čakamo, da bo kaj bolje, pa od nikoder ne kaže nič dobrega. Poljske pridelke, ki smo jih kmetje letos pridelali, bomo do božiča že pojedli, zlasti ker je bila naša letina slaba. Posebno krompir je slabo obrodil. V takih težavah smo že, da smo kadilci morali opustiti pipe.

GORENJA VAS V POLJANSKI DOLINI. Sokol bo imel običajni Miklavžev večer v soboto 5. t. m. v Sokolskem domu s prav mišnim sporedom in veseljem za mladino. Udeležite se in privedite mladino! — Druga prireditve bo na sv. Štefana dan popoldne z igro in po igri s prosto zabavo. Sokol pa ne prireja le zabav, ampak tudi potrebna in koristna predavanja o nalogah, potrebi in važnosti Sokolstva. Letos sta bili že dve taki predavanji v Gorenji vasi in v Poljanah. Obe sta bili dobro obiskani. — Naše nasprotnike so zadnje volitve silno razkačile, ker niso pričakovali v Gorenji vasi take udeležbe. Zato pa je sedaj silna jeza nad volilci, ki se niso dali in se ne bodo dali ugnati, da bi ne šli po pravi poti. Sami ne vedo, kako bi se znosili nad nami. Poslužujejo se najnižjih pripomočkov. Celoz od padki obmetavajo ponoči hiše in naprave naših somišljenikov. Pri zadnji sokolski prireditvi se je eden teh lopov maščeval s tem, da je g. Jožku V. s Trate pri Škofji Loki razrezal plašče pri avtomobilu in mu napravil precejšnjo škodo. Storilcu so že na sledu. Zlikovec bo dobil za ta čin primerno kazen. Da se ne pozabi, je treba ome-

Lepi beli zobje

Ne bi rad zaostal poročati vam svoje največje priznanje in popolno zadovoljstvo o Chlorodont zobni pasti. Več let že uporabljam "Chlorodont" in ljudje me zavidajo radi mojih lepih zob, katere sem dosegel le z dnevno uporabo Vaše Chlorodont zobne paste. S. Pavlotič, M.... Zahtevajte zato samo pristno Chlorodont zobno pasto, tuba Din. 8.- in Din. 13.-, ter zavlačajte vsak nadomestek.

niti, da so članice Marijine družbe najuneteje hujskale proti volitvam. Pa pravijo, da so ta društva strogo cerkvena, ki se v nobeno posvetno reč ne vtikajo. — Od nedelje na ponedeljek je začelo tudi v dolini snežiti. Padlo je za nekaj prstov snega.

STARA LOKA. Volilni boj je bil v naši občini dovolj trd in oster. Vsi preudarini in trezno misleči volilci so zmage v starološki občini odkrito veseli, ker dobro vedo, da nam le vztrajno delo na gospodarskem polju more olajšati težave. Posamezne vasi v naši občini go se kljub nasilnemu prigovarjanju, naj se volilci vzdrže volitev, odrezale naravnost sijajno in zaslužijo zavedni moške in fantje vso pohvalo in priznanje. V Formah so šli na volišče prav vsi volilni upravičenci in so dosegli 100odstotno udeležbo. Od 42 volilnih upravičencev v Dorfarjih jih je volilo 41, to je 98 odstotkov. Šutna je dala 80 odstotkov, Zabnica 70 odstotkov, Godešič 63 odstotkov in Sv. Duh nad 50 odstotkov. Vsa čast gorcem iz Cepulj, ki so kljub deževju šli na oddaljeno volišče in dali 44 odstotkov. Prav lepo so se udeležili volitve Crngrobčani. Udeležba je dala 33 odstotkov, čeprav se je računalo, da bo udeležba iz Crngroba naravnost malenkostna. Zadovoljive številke so dale tudi druge vasi. Celotni uspeh v občini je 55 odstotkov. Delo naših poslancev bo v prvi vrsti posvečeno gospodarstvu. K treznemu sodelovanju pa so poklicani vsi, ki hočejo narodu dobro.

SV. BENEDIKT V SLOVENSKIH GORICAH. Že dolgo časa ni bilo nobenega poročila iz naše benediške doline, čeprav ima «Domovina» pri nas precej naročnikov. Tudi naša sokolska četa se je polnoštevilno odzvala klicu naše domovine in odšla na volišče. Udeležili so se volitev prav vsi člani, čeprav so nasprotniki vsepovsod nabijali lepake in agitirali od hiše do hiše proti volitvam. Našli so se med nasprotniki tudi taki zagrizenci, ki so trgali s sten agitacijske lepake, katere so nabijali naši vrli Sokoli in katere je izdelalo naše vrlo učiteljstvo. — Naša sokolska četa je po jesenskem delu začela zopet redno

Gustav Strniša: ...

Planinci

«Na meni ni vrsta, se je nekdo oglasil.»
«Na meni tudi ne!» je povzel drugi.
«Jaka še ni šel. On mora iti!» je zakričal Anže.
«Saj res! Vidiš ga not! Na tebe bi bil skoro pozabil. Seveda boš ti danes šel! Kar odpravi se!» je ukazal Andrej.
Strahopetec je prebledel.
«Le urno pojdi, Jaka! Živino bo treba kmalu napojiti, vode pa ni skoro nič. Kar brž pojdi, saj boš moral še dvakrat v brezno, ker je danes tvoj dan!» ga je bodril Andrej.
Jaka se je skušal iznebiti te poti, pa ni šlo.
«V planinah se ne pripravimo, kdo pojde po led. Danes smo pozabili, da ti še nisi šel, kar bi moral sam storiti in nas opozoriti, kajti vsak novinec mora vskočiti. Mar misliš, da bomo mi nositi zate vode ali pa stari Lipe?» je zarentačil Andrej. Pristopila sta dva krepkejša tovariša in udarila z rebernicama ob tla.
«Če hočeš, te pa spremimo, da ti ne bo dolg čas? V prepad boš pa moral sam, še pomagali ti bomo s palicami!» se je pošalil širokopleči Bregar.
Jaka je vzel nahrbtnik in šel počasi proti breznu. Vsi so gledali za njim. Ko se je približal, se je urno pognal na stezo, vodečo v dolino.
«Ali si gada zagledal?» se je šalil Andrej.
«Še enkrat pridi, pa ti ustrojim kožo z rebernic!» je zažugal Andrej, ki se je približal družbi.

...Lestvo so popravili in takoj je zdrknil Simen v prepad.

Ko je Marta čula, kakšni nevarnosti je Simen odpetal, se je tudi sama zahvalila Anžetu in ga prosila, naj postane njen in Simnov prijatelj, kar je fant veselo obljubil.

III.

Miha je res šel v Ljubljano po pravice za prijatelja Cimbrovega Toneta. Pa je dobil svojo pravico. Zaprl so ga. Zatrjeval je, da se s Cimbrovim komaj pozna, najrajši bi ga kar zatajil, kakor je Peter Kristusa. Pa ni mogel. Priznal je, da ga je Tone prosil, naj mu prinese listine, sicer pa da se komaj poznata.

Ko je dva dni nato korakal proti domu in se jezil nad pravico, ki nikjer ne pogleda skozi prste, sam ni vedel, da ga slede možje pravice, ki so hiteli za njim, da bi tako ujeli Toneta.

Cimbrov je sedel na hribu za vasjo pri svoji rodni hiši. Od daleč je Miho zagledal. Hotel je kar skočiti k njemu. Tedaj je pa opazil v daljavi tri bajonete, ki so se svetlikali v solncu.

«Ne boste kaše pihali, prijatelj!» je zamrmral Tone, še preden ga je Miha sam opazil. Odšel je v planine, kjer je hotel najti začasno zavetišče.

Miha je obstal pred hišo in ga klical. Pa se ni hotel od nikoder pokazati.

«Ali ima ta fant dober nos! Kar vedel je, da nisem ničesar prinesel, je modroval divji lovec.

Ko so se pa približali orožniki, je kar kresnil po svojem nosu, se nasmehnil in rekel:

«S tem človekom se ne more kar tako zobati črešenj! Sam vrage je v njem. Ni ga, pa ga nil! Ali ste ga vi gospodje tudi želeli videti? E, navihanec jel Bog ve, kje se že zdajle klati in se smeje vsem skupaj v pest.»

Orožniki so se obrnili na drugo stran, Miha je pa odšel domov.

«O Tone, da si ti prišel v planine!» se je razveselil Boncljev črednik Tinač. Nekateri so se pa Cimbrovega kar zbal, ko so ga zagledali, saj so ga smatrali za morilca, ki ga zasleduje postava.

Tinač je pa bil vedno njegov prijatelj. Tudi pri usodnem pretepu je bil udeležen in se je tepel na Tonetovi strani.

Simen se ni brigal za Cimbrovega. Ni ga dobro poznal. Umor je pa strogo obsojal, zato je ostal proti Tonetu tuj in nedostopen.

Novi došlec se pa za vse skupaj ni kaj prida brigal. Lezel je po skalah, preizkušal najbolj nevarne strmine in se veselil svojega zdravja. Vedno se mu je videlo, da se bori s skalovjem, ki ga hoče premagati in podvreči in pokopati pod seboj. On pa drzno vztraja in ostane vedno zmagovalec.

Najbolj je skrbelo fanta, kaj bo pozimi. Prepričan je bil, da bo neko zimo obležal zmrznjen v snegu, če ga ne bodo prej presenetili orožniki. Sicer je pa izbegaval take misli in ni hotel biti otožen, češ, da bo še prezgodaj prišel tisti nesrečni čas.

Odkar je prišel Tone v planine, je bil črednik Boncljev vedno zamišljen in resen. Nekega dne

• Država bo izdala srebrne novce po 10 in 20 dinarjev. Nj. Vel. kralj je podpisal zakon o kovanju srebrnih novcev po 10 in 20 dinarjev. S tem zakonom se pooblašča finančni minister, da pusti skovati srebrne novce po 10 in 20 dinarjev v skupnem znesku 450 milijonov dinarjev, in sicer 20 milijonov novcev po 10 dinarjev in 12-5 milijona novcev po 20 dinarjev. Srebrne novce bodo kot zakonsko plačilno sredstvo dolžne sprejemati v neomejeni količini vse državne, banovinske in občinske blagajne, privatne osebe pa do zneska 500 dinarjev pri enem plačilu. Novi srebrni novci bodo vsebovali 55 % čistega srebra. Na sprednji strani bodo novci nosili lik Nj. Vel. kralja, na drugi strani pa državni grb z označbo vrednosti in letnice. Za kovanje potrebno srebro bo finančni minister prevzel od Narodne banke na podlagi zakona o pogodbi med državo in Narodno banko od 11. maja letos. V tem zakonu je že določeno, da prevzame finančni minister srebro, ki ga ima Narodna banka v svoji blagajni, in sicer po ugotovljeni kovinski vrednosti. Tega srebra ima Narodna banka za 33-9 milijona dinarjev. Nadalje lahko gospod finančni minister pokupi od prebivalstva srebro in srebrne novce po tržni ceni srebra. Ostalo srebro, potrebno za kovanje, lahko finančni minister kupi v inozemstvu. Predvojni kovani nikljasti novci kakor tudi poveljni novci po 5 in 10 par (iz kovine game) prenehajo biti zakonsko plačilno sredstvo in se v teku enega leta lahko zamenjajo za novce po 25 par.

PRI KRMLJENJU JE TREBA SKRAJNE ŠTEDLJIVOSTI.

Zaradi pomanjkanja krme, na katerem trpijo razni kraji v naši banovini, je treba, da smo do skrajnosti štedljivi s pridelano krmo in da si pomagamo tudi še do drugih krmil, kakor vemo in znamo. Vse, kar je količjak porabnega za klajo, je treba izrabiti, za potrebni nastilj pa skrbeti z listjem, mahom, smrežjem itd.

Potrebno štedljivost pri krmi je razumeti na ta način, da dajemo živini vsak dan le toliko krme, kolikor je neobhodno potrebuje, da se vzdržuje pri svoji telesni moči in da nam ne hujša. Zaradi večje štedljivosti je treba, da dajemo živini točno odmerjene količine. Na vsako bilko je gledati, da se nam po nemarnem ne pogubi! Potrebni odmerki naj se ravna po živih težih posameznih živali. Večje živali potrebujejo zaradi

tega tudi več krme. Pa je tudi razlog, zakaj se mali kmetje posebno v letih pomanjkanja in stiske radi obračajo k reji manjših «buš», ki rabijo manj krme in so sploh malotrebne.

Kakor je treba za štedenje rednih in točno določenih odmerkov, tako je treba, da gledamo pri krmljenju sploh na red in na točnost pri pokladanju. Pri govedih zadostuje na dan dvakratno krmljenje, kateremu se živali hitro privadijo, ker je zanje bolj naravno in zato tudi bolj prikladno. Ostali čas naj živali mirno ležijo in počivajo. Seveda moramo skrbeti, da so hlevi zadosti topli, ker s tem obenem skrbimo, da se manj krme porabi. Mrzli hlevi so sami na sebi škodljivi, ker se v takih prostorih veliko več krme porabi za proizvajanje potrebne telesne toplote in je vsa ta krma brez gospodarskega haska, tako rekoč zavržena. Pri živini pa moramo skrbeti tudi za red in snago, še bolj kakor v drugih letih, saj

RI SLABOSTI

je nekoliko kapljic Fellerjevega bolečine pomirjujočega, blago dišečega Elsa-fluida na sladkorju ali v mleku še zmeraj pomagalo. To varuje tudi pred krči, kašljem, hripavostjo itd. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti pošilja 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici za 62 Din brez nadaljnjih stroškov lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elsa-trg 360, savska banovina.

Kako postanem dober godbenik.

To brezplačno knjižico pošlje tovarna glasbil MEINEL & HEROLD v Mariboru št. 104—B vsakemu prijatelju glasbe, bodisi začetniku ali izvežbanemu godbeniku. Zahtevajte knjižico takoj z navadno dopisnico!

Ant. Krisper
Ljubljana - Mestni trg
DAMSKE SNEŽKE
gumi'aste Dia **78**

Trganje v sklepkih

je začetek revmatičnih obolenj. Krajevno zdravljenje obolelega dela telesa se izvršuje doma z obkladki pistyanskega blata. Dobiva se v prikladni obliki v drogeriji Gregorčevi v Ljubljani, Prešernova ulica št. 5. 397

nam je znan pregovor, ki pravi, da red in snaga pol krme odvaga. Četudi ni tega dobesedno jemati, se vendar vidi, da nam bogate izkušnje potrjujejo veliko važnost čistote v hlevu in rednega snajenja živalske kože s ščetjo in česalom.

Ce je pomanjkanje krme tako veliko, da ne moremo izhajati z doma pridelano in drugače pridobljeno krmo in da nam vsa štedljivost ne more pomagati do povoljnega uspeha, potem je treba s krmo stiskati, to se pravi, da je treba živini krmo pritrgovati in v skrčenih odmerkih pokladati, torej manj krme polagati, kakor bi jo morali. To stiskanje ima seveda za posledico, da nam živina hujša in da nam daje tudi slabši užitek. Krave postanejo kumerne in nam tudi veliko manj molzejo. Tudi tako daleč gre v takih letih pomanjkanje, da nam živali v pravem pomenu besede stradajo in da trpi in propada z živinorejo vse gospodarstvo. Tako težkim izkušnjam grede naši živinorejci tudi letos nasproti po raznih delih naše države.

Pristopajte k Vodnikovi družbi!

IZ POPOTNIKOVE TORBE

USTANOVNI OBCNI ZBOR KOLA JUGO-SLOVENSkih SESTER NA BLANCI

Blanca, novembra.

Po vsem Posavju opazamo letošnjo jesen živahno društveno gibanje. Tako tudi na Blanci, kjer smo na pobudo učiteljice ge. Bregantove dobili novo društvo. Poleg že obstoječega gasilnega društva in podružnice Sadjarskega in vrtarskega društva se je na Blanci porodilo v nedeljo 22. novembra popoldne še tretje društvo: podružnica Kola jugoslovenskih sester.

Iz Ljubljane so prispelle na zbor dvorna dama ga. Tavčarjeva, podbanova soproga ga. Pirkmajerjeva in gospe Gašperlinova, Gnezdova, Grivčeva in Bajtova. V prijazno okrašeni šolski sobi se je zbralo do sto kmetskih mater in deklet. Došle goste so pričakovale že na postaji. V osnovni šoli so pozdravili došle dame šolski upravitelj g. Bregant in njegova soproga, župan g. Radej, načelnik gasilcev g. Divjak in postajni načelnik g. Virant. V prijaznih besedah se je dvorna dama ga. Tavčarjeva zahvalila vsem za prisrčen sprejem.

Parkelj ga je vzel

Miklavž in parkelj v noči gresta po mestih, trgih in vaseh. Je znana njima vsaka cesta in prosta pot po hišah vseh.

Otrokom pridnim razdelita z darili še kak dinar vmes, porédnim brezovka pa zvita zapoje pesem, bridko res.

Tako se lani je zgodilo, kar vsa nam izpričuje vas. Je Lenček v košu plakal milo in prosil pomoči na glas.

A parkelj trdosrčni neml se nič za prošnje zmenil ni; izginitil z Lenčkom koj je v temi, za njim več bilo ni sledi.

Ni hotel Lenček priden biti, ubogal ni nikogar nič, zato je moral parkelj priti, odnesti v košu ga brez prič.

Je stokrat bolje, priden biti, ko parklju se podati v pest, ubogati in se učiti in dobremu ostati zvest!

Matija Belec.

Odslej ji ni dal miru, vedno jo je nadlegoval. Njena prijateljica pa je šla na policijo in Jaka ni smel več v hišo.

V besnici čepeč, je izgubljenec pripovedoval, ako je srečal svojo lepo ljubico, ki ga je veliko-dušno podpirala, dokler ni posegla vmes policija, da še blizu več ne sme. Jezil se je nad človeško krivico in pil, če je kaj imel.

V.

Planinci so se vračali domov.

Stara Mica se je poslavljala od planin.

Tih večer je ležal nad prirodo. Veter je komaj čutno vel preko hribov.

Mica je odšla iz kočice in počasi stopala po hribu. Bila je v svetli obleki. Kakor skrivnostna svečenica je šla pod nebom, zamaknjena v sinjavo zvezd.

Dospela je do prepada.

«Planine moje, nikoli več me ne boste videle, nikoli več!» je šepnila. «Dobro čutim in vem, da sem letos zadnjikrat tukaj.»

Zagledala se je na rob prepada, ožarjen od mesečine, in nadaljevala:

«Še enkrat pojdem v prepad, preden odidem!»

Sedla je na kamen in se vsa zagrebala v spomine. Čas je bežal. Ni se zmenila. Predramila jo je šele zora in ko jo je dosegla zarja, se je dvignila in hitela v prepad:

«Da, prepad moram še enkrat videti!»

Počasi je zlezla po lestvi v globel. Obsedela je na polici v snegu. Spomnila se je, kako ji je

tu pred petdesetimi leti njen Andrej razodel svojo ljubezen. Tu v tem nepripravnem kraju ji jo je razodel, ker se je bal, da bi ga utegnil drugje kdo slišati. Pri tem je bil v silni zadregi. Potem je pa šel v fužine po svojo smrt.

Mica vstane in hoče zlesti po lestvi počasi nazaj. Ko pride do srede, se krčevito oprime klina in vzdihne:

«Kaj mi je vendar? Kar nekam v glavi se mi vrtil!»

Ko hoče dalje, se ji zvrtil pred očmi. Rok izpustita klin. Lestva se nekoliko nagne in starka pade z glavó nazaj v prepad.

«Mica, Mica, kje si?»

Šimen in Marta letata po planini in kličeta starko, ki se ne oglasi.

«Mica! Zakaj se ne oglasiš?» je zaskrbelo Simna.

Starka je mrtva ležala v prepadu in strmela s široko razprtimi očmi v sivo skalo nad seboj. Iz rane na glavi ji je curljala kri, ki je pordečila sneženo kepo, na kateri je ležala.

Črednik in njegovo dekle sta dospela do prepada.

Šimen je videl nagnjeno lestvo. Obšla ga je huda slutnja. Legel je nad prepad, potegnill lestvo k sebi in jo pritrđil, da je dobro stala. Hitro se je vrgel nanjo in zdrknill v prepad, kjer je našel Mico mrtvo. (Dalje prihodnjič.)

O pomenu, delu in uspehih kola je predavala ga. Bajtova. Odposlana je bila ob tej priliki tudi udanostna brzojavka Nj. Vel. kraljici Mariji.

K novoustanovljenemu društvu je pristopilo mnogo novih članic. Dvorna dama ga. Tavčarjeva in ga. Pirkmajerjeva sta darovali društvu 150 Din. Kolo jugoslovenskih sester je dobilo z ustanovitvi organizacije na Blanci svojo 36. podružnico. Novoustanovljenemu društvu, ki hoče pomagati siromakom v boleznih in nesreči, želimo mnogo uspehovi!

LEPA PROSLAVA PRAZNIKA UEDINJENJA.

Dolenja vas pri Ribnici, decembra.

V nedeljo 29. novembra se je v šolski in sokolski telovadnici v Dolnji vasi vršila za širše občinstvo in člane Sokola prav prisrčna proslava praznika uedinjenja, prirejena po članih Sokola in učencih narodne šole, članih podmladka Rdečega križa.

Učitelj g. Pavc nam je v prav prisrčnem govoru pojasnil pomen in zgodovinsko ozadje tega dne. Nato so nastopili učenci z igro «Klepetuljo», deklamacijami, govori o Rdečem križu in petjem. Posebno lepo je bilo videti sokolsko deco, ki je izvajala pod vodstvom učitelja Pavca razne vaje. Sledile so še vaje članov, petje in živa slika.

Ljudje so z zanimanjem sledili sporedu in videli, koliko tihega dela in požrtvovalnosti je bilo treba, da je prireditelj lepo uspela. Vso prireditev so vodili šolski upravitelj g. Vončina, učitelj gospod Pavc in učiteljica ga. Vončinova. Petje je vodila gđc. Klunova.

Prireditve se je udeležilo prav veliko število ljudi, med njimi tudi g. župan kot ustanovni starosta našega Sokola. Z veseljem opažamo, da se sokolska misel krepko širi tudi v naših krajih. Treba bo še bolj združiti naše moči. Pomagajo naj nam pri delu tudi tisti, ki še zdaj stojijo v ozadju, da se bo društvo še bolj razvilo, dobilo svoj prapor in svojo lastno streho.

Na 1. decembra se je vsa prireditelj ponovila za šolske otroke. Izostala je samo svečana zaobljuba članstva, ki se je vršila že 29. novembra. Zaobljubo je podalo lepo število članstva.

CESTA FRANKOLOVO—SOCKA—DOBRNA.

Frankolovo, novembra.

Ljudstvo iz teh krajev se že dlje časa trudi, da bi se zgradila tako nujno potrebna cesta Frankolovo—Socka—Dobrna. Naposled je le prišlo do komisijskega ogleda te ceste, ki se je vršil 21. oktobra. Komisija je ugotovila, da je cesta iz vseh ozirov zelo potrebna in da naj pride pri banski upravi in sreskem cestnem odboru prihodnje leto v proračun. Dogovorili so se tudi, da bo ta cesta banska II. razreda.

Čudimo se pa le nekaterim, da rujejo proti tej gradbi, češ, da ni tu prometa in da bi cesta preveč stala. Res je, da sedaj ni prometa po teh cestah, ki so tako blatne, da bi celo pešec lahko na njih obtičal v blatu. Ugovor, da bo to precej stalo, je nesmiseln. Brez denarja se gotovo ne bo zgradila. Upamo pa, da bo k cesti precej prispevala banovina. Povrh vsega pa bi od te gradbe imelo koristi naše siromašno ljudstvo, ki tako potrebuje zaslužka. Pa še eno: koliko več prometnih zvez ima kak okraj, toliko več so vredna posestva in toliko več je zaslužka v okraju.

Ko so leta 1848. gradili južno železnico iz Trsta proti Dunaju skozi Celje, je tudi nekaj ljudi godrnjalo. Danes se pa vidi, koliko večji siromaki bi bili, če ne bi imeli te železnice.

Naša bodoča cesta bo predvsem služila kmetom in delavcem, zato bodimo vsi razsodni in še prosimo oblastvo, naj čimprej začne gradnjo. Nesmiselnih so izgovorov nekaterih, češ: «Jaz sem že prestar, meni ne bo cesta nič koristila!» Ali ne delamo vsega le za svoje potomce? Če jablano vsadiš, bo od nje imel tudi le tvoj naslednik največjo korist. Če bi se vsi tako izgovarjali, bi čez sto let postal naš kraj pravcata puščava.

VINSKI SEJEM V IVANJKOVCIH.

Ivanjkovci, novembra.

Vinski sejem v Ivanjkovcih bo 10. decembra v dvorani kolodvorske restavracije. Na sejmju bodo razstavljena izključno vina iz ormoško-ljutomerskega vinarskega okoliša. Dobila se bodo znana sortna vina, kakor šipon, rizling, bej burgundec, muškadni silvanec, rulandec, in vina mešanih nasadov, vsa v prvovrstni kakovosti. Cene so za ta izvrstna vina letos izredno ugodne. Vsak zanimanec bo lahko imel na enem mestu veliko izbiro in bo dobil pregled o letošnjem letniku. Železniške zveze so zelo ugodne.

NOVICE IZ SLOVENSКИH GORIC.

Jarenina, novembra.

Prejšnji teden smo imeli več veselih poročnih gostij. Seveda so se slišali med veselim petjem vzdihni prizadeti staršev, ki morajo nositi velike stroške veselega gostovanjskega rajanja. Sedaj pa stopa poročna štola v začasni pokoj do poadventnih dni, ko bo past razigrano zakraljeval in vodil zopet pred oltar mnogi par. Pred dnevi smo imeli v Slovenskih goricah mnogo dežja. Slabo vreme je pomagalo širiti nalezljive bolezni. V Jarenini je šola zaprta zaradi ošpic. Pri tej bolezni je treba skrbno paziti, da se mali bolniki ne prehladijo, ker se potem rada pridruži pljučnica in smrt dobi svojo žrtev. V Vukovskem je umrla županova hčerkica Jelica Pezdirčkova, učenka I. razreda osnovne šole v Jarenini. Tudi Plohov malček se je preselil te dni v večno pomlad. Draga otročička sta odšla in zarezala skelečo rano dobrim staršem, ki žalujejo za njima.

PESTRI SVETOKRIŠKI DOGODKI.

Kralj boter trinajstemu otroku. — Številne poroke. — Obstreljen fant umrl za poškodbami. — Vinska kupčija precej živahna. — Kuga med perutnino in svinjami. — Kmetijsko prečavanje.

Sv. Križ pri Kostanjevici, novembra.

Odkar je toča izgubila svoj kredit, so je pri nas zgodilo vse polno novic, od katerih naj omenimo nekatere. Pred nekaj tedni se je posestnik Unetič spril s svojim iz službe odpuščenim hlapcem. Med preprirom za neko še ne poravnano mezdo, katere mu posestnik ni hotel izplačati, mu je hlapec hotel vzeti puško, ki jo je imel pri sebi, ker je šel istega dne na lov. To njegovo ravnanje je Unetiča tako razburilo, da je oddal na fanta štiri strele s samokresom. Hudim poškodbam je fant podlegel naslednjega dne v bolnici v Brežicah. Proti Unetiču je uvedeno kazensko postopanje.

Kljub hudi gospodarski krizi, ki je zlasti občutna v naši občini, katere vir dohodkov je v vinogradništvu, se je precej naših deklet omožilo. V začetku oktobra se je poročila gđc. Albina Kidričeva, hčerkica župana, trgovca in posestnika g. Kidriča, z g. Paidaschem, brivcem v Brežicah. V drugi polovici oktobra se je poročila gđc. Pavlina Pisanska, trgovka, z g. Blaženkom Žuicem, lastnikom hotela «Jadrana» v Jelsi na otoku Hvaru. V začetku novembra je stopila v zakonski stan gđc. Pepca Staničeva, hčerkica gostilničarja, z vodjo Prvega delavskega konsumnega društva g. Antonom Kizeletom. Minilo soboto se je pa omožila gđc. Zofija Kerinova, hčerkica znane vinskega trgovca in lastnika velikega vinograde v Gadovi peči g. Franceta Kerina, z g. Ivanom Podbojem, lastnikom znane gostilne «pri Cenetu» v Ribnici. Tudi gđc. Frančiška Miklavčičeva je vzela svojega izvoljenca g. Alojzija Mitarja, čevljarja pri Sv. Križu. Vsem novoporočencem obilo sreče;

V nedeljo smo pa imeli izredno slavnost. Posestnik g. Alojzij Colarič iz Dola, brat pokojnega splošno znanega majorja Martina Colariča, je za svojega devetega sina, trinajstega otroka, prosil Nj. Vel. kralja za botra. Kralj je prošnji ugodil in določil za svojega namestnika polkovnika g. Puriča. Kumovala je pa ga. Pepca Kerinova, mati zgoraj omenjene Zofije Kerinove. Sprejem kra-

ljevega namestnika je bil nad vse slovesen. Pred šolo so namestnika pričakali šolska mladina, občinski zastop, Sokoli, gasilci in mnogo drugega občinstva. Z burnimi vzkliki «Zivel kralj, Aleksander!» je občinstvo spremljalo kraljevega namestnika do cerkvice, kjer se je nato izvršil krstni obred. Novorojenček je dobil ime Andrej.

Kljub vsem gospodarskim neprilikom je pri nas le precej življenja. Vinske kupčije so zelo živahne, ker je letošnji pridelek, koder toča ni dvakrat potolkla, izredno dober. Cene se gibljejo med 3 in 4 Din. Omenjeno naj bo tudi, da je letos razsajala med svinjami in perutnino neke vrste kuga, ki je naredila veliko škodo. Ljudje so perutnino in svinje klali, kjerkoli se je pokazal sum obolenosti.

Mrhovino so po večini pobrali okoliški cigani, katerim se na obrazu pozna, da jim mesa ne manjka. Na mestu bi pa bilo dognati, ali so resnične govorice, po katerih cigani mast baje prodajajo raznim prekupčevalcem. Iz zdravstvenih ozirov bi bilo na vsak način prav, če bi se izdale najstrožje odredbe, po katerih naj bi se živali, ki poginejo, odstranjevale izključno le po konjaču. Vsako drugačno ravnanje naj bi se najstrožje kaznovalo.

Minilo nedeljo po maši je bilo tudi predavanje o sadjarstvu in vinogradništvu. Predavatelj, tajnik Kmetijske družbe, g. Fran Kafol iz Ljubljane je v zelo lepih besedah opisal vomen sadjarje. Kjer ne uspeva vinska trta in so parcele zasajene s samorodnicami, tja nasadije rajši jablane, ki so pri obstoječi krizi najboljši vir dohodkov. Predavatelj je žel mnogo priznanja in odobravanja.

POSLANEC LOVRO PETOVAR MED VOLILCI.

Ptuja, novembra.

Sreski akcijski odbor v Ptujju je na dan 27. novembra sklical v Narodni dom v Ptujju svojo zaključno sejo, ki je bila dobro obiskana iz vseh krajev obširnega sresa. Izven Ptujja je bilo nad 60 mož. Zborovanje je vodil g. dr. Senčar, ki je v uvodu ugotovil lepo delavnost vseh krajevnih činiteljev pri volitvah. Poslanec g. Petovar se je zahvalil vsem za trud, ki so ga imeli za skupno dobro reč in s tem pripomogli do tako lepega uspeha. Poročal je kratko o političnem položaju, orisal potem gospodarsko stanje v okraju in razvil načrt za svoje delovanje. Pozval je vse prisotne, da izrazijo svoje želje in stavijo predloge.

Vršil se je nad dve uri trajajoč razgovor, v katerem je vse polno govornikov izražalo svoja mnenja in želje. Soglasno se je določilo, naj se dela z vsemi sredstvi na to, da se označi vinorodni del ptujskega okraja za pasiven. Dve največji gospodarski težavi v tem srezu sta zdaj kriza v vinogradništvu in živinorej. Dogovorila so se tudi javna dela, ki bi bila najnujnejša. Poslanec Petovar je pojasnil vse točke in prosil poslušalce, naj ga vedno o vsem v okraju točno obveščajo. Obljubil je, da bo vedno pazil na potrebe okraja.

Namestnik g. France Šolar se je nato najlepše zahvalil za zaupanje, ki ga je bil deležen.

Banski svetnik g. dr. Senčar je lepo uspelo, nad tri ure trajajoče zborovanje zaključil s pozivom, da ostanemo čvrsto v sedanji strnjeni fronti v krepkem delu za gospodarski in prosvetni napredek v ptujskem srezu, dravski banovini in naši lepi Jugoslaviji

PISMO IZ SEVNICE.

Sevnica, novembra.

Knjige Vodnikove družbe so že dospele v Sevnico. Naročniki jih dobe na pošti pri poverjeniku g. Lindiču, ki sprejema tudi nove člane za prihodnje leto. Knjige lahko dobe tudi še posamezni nečlani, ki še niso plačali 20 Din, ker je še nekaj knjig na razpolago.

Pri prenašanju kamenja se je potolkel po glavi in nogah posestnik Franc Blaznik iz Škov-

ca pri Sevnici, ki mu je na vlažni poti spodrsnilo. Pripeljali so ga k zdravniku dr. Turku, ki mu je nudil prvo pomoč.

Najprimernejše Miklavžev darilo za otroke so «Jutrove» mladinske knjige s slikami. Dobite jih tudi v Sevnici v glavni zalogi tobaka zraven Kasteličeve trgovine. Knjige so samo po 12 Din. Za šolske otroke je najboljša in najcenejša darilo dobra knjiga.

Miklavž bo obiskal v soboto 5. decembra tudi Sokolski dom v Sevnici, kjer bo obdaroval sokolsko in šolsko mladino. Popoldne bo prireditel za otroke, zvečer pa za odrasle.

AVTOBUS JE ZGOREL NA CESTI.

Stari trg ob Kolpi, novembra.

V četrtek je imela Nemška Loka senzacijo. Na cesti od Črnomlja tik nad vasjo so opazili vaščani mogočen steber črnega dima in kmalu nato so začuli močno detonacijo. Hiteli so na kraj požara in videli poštni avtobus iz Starega trga v plamenih. Kar verjeti niso mogli Poljanci, da bodo sedaj brez vsakega prometnega sredstva, saj je edino ta avtobus vzdrževal zvezo med Poljansko dolino in oddaljenim Črnomljem.

Ta dan se je vozilo z avtobusom precej ljudi iz Črnomlja, kjer se je vršil tedenski sejem. Avtobus je vozil vso dolgo progo do ovinka pred Brezovico, kje se cesta po dolgem presledku zopet vzpne v strm klanec, brez defekta. Tedaj je nenadno opazil poštar g. Kutnar, ki se je vračal iz Črnomlja, da se pod šoferjevimi nogami nekaj svetlika. Ker je smatral to za odsev, se je okrenil, da bi videl, odkod to prihaja. Ker ni zunaj opazil nikakega žara, je še enkrat pogledal v tla in ugotovil skozi špranje v spodnjem delu voza ogenj, ki se je v tem kratkem času že močno razširil. Ves prestrašen je opozoril na to šoferja, ki je zdajci ustavil avto. Komaj so potniki iz sprednjega dela avtobusa poskakali, je že švignil v zrak močan plamen, ki je v trenutku objel ves sprednji del avtobusa.

V zadnjem delu voza, ki je imel poseben izhod, je sedelo več žensk z otroki. V splošni razburjenosti so potniki, ki so se rešili, pozabili odpreti ta vrata, ki so se odpirala le od zunanje strani, in potnice bi kmalu postale žrtve te katastrofe. Šofer je v zadnjem trenutku odprl vrata, da so se prestrašene ženske v panični naglici rešile iz voza. Komaj so oteli poštno vrečo in nekaj zavojev, medtem ko je g. Kutnarju zgorel ovoj, v katerem je imel nekaj perila in obleke.

V kratkih minutah je ogenj zajel bencinski rezervoar, ki ga je razneslo. Zgorelo je vse, kar je bilo zgorljivega. Kako je požar nastal, še ni ugotovljeno. Lastnik avtobusa, g. Kump, je bil zavarovan. Omenimo še, da se mu je avto vnel že dva dni prej tik pred Deskovo vasjo, a je g. Kump požar še pravočasno opazil in ga pogasil. Ob tej priliki bi se kmalu ponesrečila sestra učiteljice gdč. Lavrinove in le hladnokrvnosti sopotnika g. Fabjana je pripisati, da ni prišlo do nesreče.

Pa so Poljanci spet udarjeni, saj je bila ta avtomobilska zveza zanje nadvse ugodna in nujno potrebna. Upamo, da se zveza skoro obnovi.

SMRT DOBREGA DUHOVNIKA.

Stari trg pri Slovenjgradcu, novembra.

V četrtek 26. novembra se je po Starem trgu in po vsej Mislinjski dolini raznesla žalostna vest, da je v Gradcu umrl g. Ivan Jurko, starotrški dekan. Pokojnik je bolehal že dolgo časa. Bil je potreben postrežbe in miru, a ljubil je izročene mu ovčice bolj kakor svoje zdravje in ni iskal zdravniške pomoči. Nazadnje je le onemogel. Podal se je v Gradec in se odločil za hudo operacijo, katero je sicer prestal, a dva dni pozneje je za posledicami operacije in za srčno napako mirno zaspal v Gospodu.

Truplo pokojnega dekana je bilo prepeljano v Stari trg in v župnišču položeno na mrtvaški

oder. Na god sv. Andreja so ga na tukajšnjem pokopališču položili k večnemu počitku poleg matere.

Pokojnik je bil rojen 9. maja 1875, v Št. Lovrencu pri Mariboru. V mašnika je bil posvečen 25. julija 1898. Dobremu duhovniku bodi ohranjen časten spomin!

NAŠI NA TUJEM

Iz Creutzwalda (Francija) nam pišejo: Ne mislite, da spimo tukaj v Creutzwaldu, ker se nič ne oglašamo. Do sedaj smo bili še precej zaposleni in smo še kolikor toliko na dobrem, čeprav so se razmere precej poslabšale. Veseli smo uspeha volitev v naši dragi Jugoslaviji. Pozdravljamo vse čitatelje «Domovine»: Alojz Sodec, Mihael Streicher, Jakob Tavčar, Anton Kastelic in Ivan Kozinc.

Iz Toronta (Kanada) nam pišejo: Ker se malo kdo oglasi v «Domovini» iz tega daljnega kraja, hočem jaz malo popisati tukajšnje razmere. Kakor čitam v časopisju, je po vsem svetu velika brezposelnost. Tako je tudi v kanadski pokrajini Ontariu. Pri nas je dosti tovarn in rudnikov, v katerih so obrati zelo omejeni ali celo sploh ustavljeni. Kdor je brez dela, nima upanja, da bi ga kmalu dobil. V mnogih rudnikih odpuščajo samce, da lahko obdrže poročene delavce. Kakor čitam, tudi v stari domovini ni najboljše, ker sta letos po nekaterih krajih rogovillili toča in suša, ali vseeno čitamo, da je le najboljša domača gruda. — Jesen imamo v Kanadi precej lepo. Kakor pri nas doma tudi tu ni manjka dobrega vina. Včasih si pri dobri kapljici prav po domače zapojemo, da preganjamo hude čase. Pozdravljam vse bralce in bralke «Domovine», posebno rojake Belokrajince. H koncu še priporočam vsem Slovincem v Ameriki in stari domovini, da si naroče najboljši slovenski tednik «Domovino».

Jožef Balkovec.

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Orehovi obročki. Osminko kile sirovega masla in sedem dek sladkorja mešaj, da narase, potem primešaj osem dek zmletih orehov, žlico ruma, 16 dek moke in limonove lupinice. Testo stresi na desko in ga umesi, potem tanko razvaljaj in z obodcem izreži obročke. Obročke pokladaj na pekačo, namazano z voskom, in jih v ne prevroči pečici speci. Pečene in še tople povaljaj v vanilijevem sladkorju.

Figovi veternjaki. Mešaj en beljak in 12 dek sladkorja, da se zgosti. Mešaj približno pol ure. Ko je gosto, primešaj osminko kile zmletih orehov in osminko kile prav drobno zrezanih fig ali dateljnov. Pekačo namaži z voskom in zajemaj z žličico kupčke od pripravljenega testa. Potem jih deni sušit v še toplo pečico. Ko so suhi, jih poberi na krožnik. Ti veternjaki ostanejo dolgo sveži in jih lahko pripraviš za dlje časa.

Orehov kruh. Vzemi toliko sirovega masla kot tehta troje jajc, moko in sladkorja. Sirovo maslo in sladkor mešaj, da narase, potem primešaj tri rumenjake, žlico ruma, eno rebro naribane čokolade, stolčeni sneg, moko in žličico pecilnega praška. V namazano in z moko posuto pekačo zlij testo, ga razravnaj, povrh pa posuj zmletih in s sladkorjem pomešanih orehov. Naposled pokropi še za eno žlico raztopljenega sirovega masla, nato pa speci. Pečeno in hladno razreži na tanke rezine.

Teleče sree na madžarski način. Sree najprej operi, odstrani vse kožice, nato ga nadržni s stlačenim (zmečkanim) česnom in ga prevleci s slanino. V kozici razgrej mast, ocvri eno drobno zrezano čebulo, daj zraven narezanega korenčka, peteršilja, malo zelene in sree. Priljav po potrebi malo juhe ali vode in pokrito duši, da po-

stane sree mehko, kar traja približno dve uri. V četrt litra kisle smetane umešaj eno veliko žlico moke in žlico paradižnikove mezge ter ulij na mehko dušeno sree, vse skupaj premešaj in naj vre še pet minut. Nato srce razreži, zloži v skledo, oblij z omako in daj na mizo. Zraven lahko daš pečen krompirček.

Praktični nasveti

Kako ohraniš perilo snežnobelo. Ko je perilo oprano, dodaj zadnji vodi, v kateri plaviš perilo, še mešanico močnega špirta (tri dele) in (en del) terpentinovnega olja. Na vedro vode daš te mešanice dve žlici. Tudi če sušiš perilo na podstrešju (da le ni temno), postane perilo snežnobelo, še bolj, kot če beliš z deteljno soljo. Povrh pa je tako pranje tudi popolnoma neškodljivo.

Krep peri v mlačni milnici, kateri si dodala žolča. Mencati pa blaga ne smeš, temveč ga le z roko mečkaj. Potem izperi v hladni vodi; zadnji vodi dodaj nekoliko kisa. Zlikaj še vlažno z vlažno krpo.

Bele držaje namiznih nožev ohraniš bele, ako jih po vsaki uporabi zdrgneš s krpo, pomočeno v hladni vodi in namazano z nekoliko mila. Potem jih zdrgni še s suho krpo in s stolčeno kredjo.

Madeže oljnatih barv spraviš iz vseh tkanin v vseh barvah, iz podov, stekla, oprave itd. z bencinom, špiritom ali očiščenim terpentinovim oljem.

ZANIMIVOSTI

× **Ali se dá vreme zanesljivo napovedovati?** Vsi bistveni učinki na vremensko stanje izvirajo od solnca, ki odločuje podnebje. Solnce siplje na zemljo leto za letom isto množino sile v stalni množini, ki se le malenkostno menja zaradi solčnih peg. Če bi zemlja kakor luna ne imela nikakega ozračja, potem bi občutili le menjavanje topline v razmerju jakosti solčnih peg in bi imeli le neko stalno podnebje, toda nobenega vremena. Vreme je namreč vsota vseh izprememb podnebja, ki ga povzročata med zemsko površino in solncem se nahajajoče ozračje. Znanost pozna naravo teh ponavljajočih se pojavov, pozna tudi njih motnje, povzročene od zemskih vplivov, toda obojih skupaj ne more spraviti na isti izrek, ki bi edini omogočil napovedovanje vremena za dlje časa vnaprej. Šele ko bo rešena uganka zavisnosti barometričnega stanja in izpreminjajočega solčnega žarenja, bo mogoče povsem točno napovedovati vreme. Tej rešitvi se skuša znanost čim bolj približati s preučevanjem množine plina ozona, ki je v zraku v različnih delih zemlje, in s podrobnim preučevanjem značaja vetrov. Zdaj se omejujejo vremenske napovedi le za naslednjih 24 ur, a še te niso povsem nezmotljive. Če pa se posreči najti temelje za daljše vremenske napovedi, bo postalo vremenarstvo blagoslov za vse človeštvo. Zlasti vremenske katastrofe ne bodo več zalotile ljudi nepripravljenih, s čimer se bo preprečila velikanska gospodarska škoda.

× **8000 inozemcev so vtihotapili v Ameriko.** Ameriška priseljska oblastva so odkrila veliko družbo, ki se je že leta bavila z vtihotapljanjem inozemcev v Zedinjene države. V zadnjih osmih letih so proti priseljskim zakonom vtihotapili v Ameriko preko 8000 oseb. Aretirali so 17 oseb, med njimi dva newyorška odvetnika, tri bivše uradnike priseljskih uradov in bivšega tajnika portugalskega generalnega konzula v New Yorku.

× **Rihji dož v Franciji.** V Franciji, v moctu Messacu pri Bordeauxu, se je te dni zgodil izredno zanimiv prirodni pojav. Po kratki plohi so bile ceste in ulice pokrite z malimi, osem do deset centimetrov dolgimi ribicami, ki so padale z dežjem. Na prometnih cestah so jih mnogo povozili avtomobili, veliko količino pa so jih pobrali prebivalci, začudeni nad tem čudovitim pojavom.

× Na Finskem pripravljajo prepoved uživanja alkoholnih pijač. Finska vlada je sklenila rešiti vprašanje o prepovedi alkoholnih pijač z narodnim glasovanjem, ki bo 23. decembra letos.

× Miši različnih barv. Angležinje so velike ljubiteljice miši in so v Londonu nedavno ustanovile mišji klub, ki pospešuje skrbno gojenje miši. Gojijo jih v posebnih kletkah. Letos so pridile že tretjo razstavo, ki je bila vsekakor zanimiva. Poleg sivih miši so bile razstavljene tudi črne, modre, rdeče in celo pisane miši. Izkazalo se je, da je mogoče s skrbnim gojenjem vzgojiti miši najrazličnejših barv. Angležinje si obetajo od tega velike dobičke. Mišji kožuški krasijo že danes obleke bogatih Angležinj. Iz kožic izdelujejo rokavice, otroške plašče in razne kožuhovnaste okraske.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Pametno.

Trgovec: «Kaj je res, da ste dali svojemu blagajniku svojo edinko za ženo?»

Bankir: «Res! Če bi namreč mojemu blagajniku prišlo kdaj na misel, da pobegne z mojimi denarji, naj ima vsaj moj otrok kaj od tega...»

Ljubljanska.

Pepe: «Čuj, za kugá pa gledaš zmiram čez špegle?»

Tone: «Lej ga, hudiča, de jih nam prehitr mucov...»

Točen odgovor hoče.

Sinko: «Očka, koliko je ura.»

Oče: «Čez pet minut bo dvanajst.»

Sinko: «Jaz te nisem vprašal, koliko bo, nego koliko je zdajle ura...»

Brihten Jožek.

Trgovec pošlje učenca Jožka, da ponese pismo na pošto. Ko se Jožek vrne, ga vpraša trgovec: «Ali si vrgel pismo v nabiralnik?»

Jožek: «Seveda sem ga!»

Trgovec: «Bedak, ali nisi videl, da je brez naslova?»

Jožek: «Videl sem, videl, a sem mislil, da niste vedeli naslova...»

Otroška prebrisanost

Milica: «Mamica, posodi mi 10 Din, a da j mi jih samo pet! Potem si mi jih dolžna pet, jaz pa tebi tudi pet, in tako sva kvit...»

Zalostna zadeva.

A: «Kaj se tako kislo držiš?»

B: «Žena mi je pobegnila.»

A: «Čuden patron, saj to je prekrasno...»

B: «Toda pobrala mi je tudi denar!»

Nepoboljšljiv alkoholik.

Zdravnik: «To je nezmislno, dragi gospod, da me vedno isto izprašujete o svoji bolezni, saj sem vam že pred štirimi tedni ponovno prepovedal piti alkoholne pijače!»

«Oprostite, gospod zdravnik, mislil sem, da je znanost v tem času morda kaj napredovala.»

MALI OGLASI

250 dinarjev dnevno

zaslužite z obiskovanjem ljudi v Vašem okraju! «Kosmos», Ljubljana, poštni predal 307. Znaniko za odgovor! 373

Kokošje perje za postelje,

naravno 12 Din kilogram, skubljeno 52 Din kilogram, nudi Alojzij Ekart, Rače. 400

Proizvedovan v...

Podpisani bi rad izvedel za naslov svojega brata Jožefa Biščaka, rojenega v Bujah v košanski županiji (Venezia Giulia) in čigar zadnji naslov z dne 15. maja 1920. se je glasil: 102 E 156 Cleveland, Severna Amerika. Vsakodnevno mi bi o mojem bratu kaj vedel, prosim, naj mi to proti povračilu stroškov čimprej sporoči, za kar mu hočem biti vedno hvaležen. — Andrej Biščak, narednik žandarmerijske stanice v Zedniku (Bačka), Jugoslavija. 395

SANATORIJ V MARIBORU

Gosposka ulica št. 49

Telefon 2358

Lastnik in vodja:

primarij dr. Cernič
specijalist za kirurgijo.

Sanatorij je najmoderneje urejen za operacije in opremljen z zdravilnimi aparati: višinskim solncem za obsevanje ran, kostnih in sklepnih vnetij; tonizatorjem za elektriziranje po poškodbah in ohlaplosti čreves; diatermijo za električno pregrevanje in električno izžiganje; žarnico „hala“ za revmatična in druga boleča vnetja; „enterocleaner“ jem za notranje črevesne kopeli pri zapeki, napihovanju in za splošni telesni podvig. Dnevna oskrba: prvi razred 120, drugi 80, tretji 60 Din.

NOV POKLIC

za dame in gospode z ureditvijo strojnega pletilstva v hiši. - Zajamčen zaslužek okoli 1500 Din mesečno, ker kupujemo izgotovljeno pleteno blago, plačamo mezdo za pletenje in dobavljamo prejo v podolovanje. - Pišite še danes po gratis-prospekte na: Rudolf Mosse d. d. Zagreb, br. 28, Jelačićev trg br. 5.

Živinorejcem

priporočamo zanje jako koristno knjigo

Prva pomoč ponesrečenim živalim.

Napisal jo je živinozdravnik prof. dr. Kern. Okrašena je s 93 zelo poučnimi slikami in ima nasledno vsebino:

Sestava živalskega telesa, zdravila, obkladki, masiranje drgnjen'e o načinu kako se žival prisili da je mirna, o dviganju padlih ali bolnih živali, o razal ter kaj je storiti v raznih slučajih nagle oboesti, ko pri poškodovanju rogov, poškodbiko pita in zakovanju pri prisuču meo parkiji, opeklini, streli, zlomu kosti, zvitju, izčlenjen u, izpadu porodnice in maternice, izpadu danke, vnetju vimena, criski, zaprtju, koliki, napananju goveo u ovac, pri tu, ih pred

metih v požiralniku, pretresu možgan, solaricni, nevarnosti zadušitve, zastrupitvi, ozebljenju, postopan u s popkom, mrzlici, omedlevici, kužnih boleznih itd

Vsak lastnik živali, ki se hoče obvarovati škode pri ponesrečenih živalih, bi moral imeti to knjigo. Knjiga, ki velja s poštnino vred Din 36.00, se naroča

v knjigarni Tiskovne zadruga v Ljubljani
Selenburgova ulica št. 3

Suknje in obleke

kupite dobro in poceni v tovarni oblek

STERMECKI

Celje št. 97

—KONIZATI—

IZ TOVARNE DIREKINO NA TELO TO JE POCENI, NAJ VSI VEDO

Novi, veliki, ilustr. ran cenin in vzorci zastani!

L. Mikuž

LJUBLJANA Mestni trg 11

DEŽNIKI

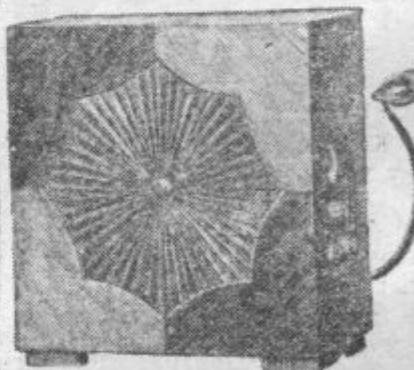
NA MALO — NA VELIKO

Ustanovljeno 1839

Telefon 2282

Pozor! Pozor!

RADIO

Oglejte si naše RADIO aparate z vdelanim močnim zvočnikom, s priključkom na mrežo, za izmenični tok 110, 125, 150, 220 volt in enakosmerni tok 150 volt. Omare iz ameriškega orehovega lesa, zelo lepo izdelani in prvovrstna kvaliteta.

2cevni aparat kompl. Din 1.380.—
3cevni aparat kompl. Din 1.980.—
4cevni aparat kompl. Din 3.300.—

Ugodni plačilni pogoji.

H. SUTTNER

LJUBLJANA, Dunajska cesta 1a/II.

J. Brunčič pleskarstvo in ličarstvo **Ljubljana**

Kolodvorska ulica št. 23

Izvršuje vsa pleskarska in ličarska dela po solidnih cenah. Sprejema tudi vsa v to stroko spadajoča dela na deželi, ter se cen. občinstvu toplo priporoča.

Najnovije dvokolo z motorčkom 1 1/2 K. S., dvokolesa, šivalni stroji, otroški vozički, vozički za igrati in posamezni deli najceneje. Ceniki franko.

„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovska cesta št. 4.

YE. D. KORN, Ljubljana, Poljanska c. 8

(prej Henrik Korn) krovec, stavbeni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov in centralne kurjave, naprava strelovodov, kopalške in klozetne naprave.

Živinorejci!

Uporabljajte pri svoji živini redilno in zdravilno ribje olje! Dobiva se pri tvrdki A. Volk v Ljubljani v originalnih pločevinastih ročkah po 5 litrov. — Zahtevajte ponudbe!

**Izšla je
Bianzikova
VELIKA PRATIKA**

za prestopno leto 1932.,

ki ima 366 dni.

«VELIKA PRATIKA» je najstarejši slovenski koledar, ki je bil že od naših pradedov najtolj upoštevan in je še danes najbolj obrajtan.

V «Veliki Pratici» najdeš vse, kar človek potrebuje vsak dan: Katoliški koledar z nebesnimi, sončnimi, luninimi, vremenskimi in dnevnimi znamenji — solčne in lunine ruke — poštno določbe za Jugoslavijo — lestvice za kolke, pošto, kupne pogodbe in račune — konzulate tujih držav v Ljubljani in Zagrebu — vse sejme na Kranjskem, Koroškem, Štajerskem v Prekmurju, Medžimurju in Južni Benečiji — pregled o koncu brejosti živine — popis vseh važnih domačih in tujih dogodkov v minulem letu — tabele za računanje obrasti — življenjep se važnih in odločilnih oseb s slikami — oznanila predmetov, ki jih rabita kmetovalec in žena v hiši. — Cena 5 Din. «VELIKA PRATIKA» se dobiva v vseh večjih trgovinah, lahko pa se naroči tudi pisмено pri založnici:

tiskarni J. Glasnika in sl., d. d. v Ljubljani.

Glasbila za vse!

Violine od Din 68—
Git re od Din 168—
Trompete od Din 420—
Harmonike od Din 63—
Kromatične in klavirske harmonike, vsi jazz-instrumenti.

Zahteva te veliki brezplačni

CENIK od

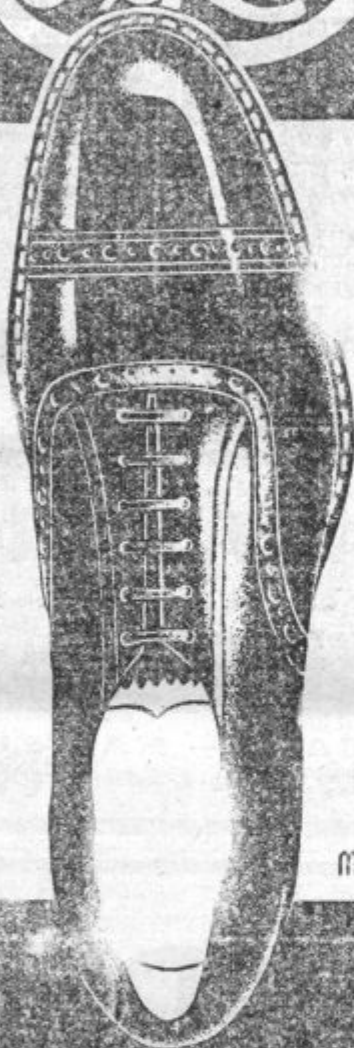
na večje in najcenejše odpr. tvrdke glasbil Jugoslavije

MEINEL & HEROLD

tovarne glasbil in harmonik

prod. podr. MARIBOR št. 104.

Brezplačni uk. sviranju. Navodila v ceniku.

**VAŠ
ČEVELJ**

PODRUŽNICE

BEOGRAD O S I J E K
C E L J E S A R A J E V O
C R I K V E N I C A S K O P L J E
K A R L O V A C S O M B O R
K R A G U J E V A C S P L I T
L J U B L J A N A S U B O T I C A
M A R I B O R S U Š A K
M U R S K A S I B E N I K
S O B O T A V R Š A C
P O V L J U K O V A R
V R B A Š Z A G R E B

Ako si hočete prihraniti denar

za Miklavža

za Božič

pri nakupu manufakturnega blaga, potem posetite nemudoma trgovino v Ljubljani, Prešernova ulica št. 54 (poleg kavarnar pri «Slonu»), kjer kupite res prvovrstno zimsko blago po neverjetno zopet znižanih cenah.

Odeje prešite, satin na obe strani	115 Din
Odeje prešite, satin na obe strani, ročno delo, bela vata	150 "
Odeje prešite, brokat, ročno delo najfinejše vrste	220 "
Flanelaste odeje, 2 metra dolge	40 "
Flanelaste odeje boljše vrste	70 "
Odeje iz kamelje dlake, 2 metra dolge, finejše vrste	110 "
Rjuhe flanelaste, 220 cm dolge, v vseh barvah	36 "
Sportna flanela za srajce in perilo, barvana	7 "
Zametni-barhent, rožast in gladke barve	22 "
Šifoni	od 6 do 14 "
Platno za rjuhe	od 16 do 33 "
Damske nogavice, močne in trpežne	po 6, 9 in 10 "
Damske nogavice, svilene	po 12, 14 in 22 "
Damske nogavice, volnene	20 "
Moške nogavice	po 5, 9 in 10 "
Namizne garniture (prt in 6 prtičev), damast	po 120, 150 in 180 "
Damski plašči, velika izbira, moderen kroj	po 350, 390 do 650 "

Moška konfekcija

podružnica v Ljubljani na Dunajski cesti št. 7.

Suknjiči kratki, vatirani	od 250 Din navzgor
Suknje dolge	350 "
Suknje dolge črne, la	720 "
Usnjeni suknjiči, prvovrstno usnje	750 "
Otroške suknje	200 "

Pridite in oglejte si blago in cene! Geslo: mal dobiček, velik promet!

Josip Ivančič - Ljubljana

Prešernova ulica št. 54

Dunajska cesta št. 7